

גולדה בעד הצניעות,

דיין נגד

שוש כן־זהב בתמונה האסורה מכירת פרוות —

הפוטנציאלי. וכך הפסיד עם ישראל את אחת מתמונות־הפירסומת הנלבבות ביותר שיכול היה לאחל לעצמו לראות. ועוד אבידה לעם ישראל היא העובדה ששוש, ככל הנראה, תיאלץ להפסיק לפי־שעה את קאריירת־הדוגמנות החדשה שלה. היא פשוט נקראה לשירות המולדת, הת־גייסה בשבוע שעבר לצה"ל. על זה נאמר: אשרי העם הזה שכאלו הן מגינותיו.

קצת מאופקת וקצת ביישנית, אבל לא לפני ששאלה את החבר שלה אם הוא מסכים שתצטלם בעירום. אחרי שהחבר נתן את האו.קיי. שלו, והיא סיפרה לכולם שהוא ליברלי לא פחות ממנה, צילם אותה צביקה למעלה משמור נים תמונות, שמהן נבחרה לבסוף התמ"ר נה הצנועה יותר, כי מטרת־הפירסום היא אומנם למכור, אבל בכל זאת יש להת־חשב בריגשותיו ובצניעותו של הלוקח

„אני מעדיף את הצנועה — אני את הנועזת! הצנועה מגלה טפחיים ומכסה טפח וזה יותר מעניין — הנועזת סכסכה ומגרה, ומעוררת חשק לקנות!“ ויכוח בנוסח זה בערך התנהל בין ה־אחים יענקל'ה וחיים גולדה (הד' בר־סגול) לבין הפירסומאי שלהם, משה דיין. והכל בשל תמונת פירסומת לפרוות־כבש.

האחים גולדה, שהם יבואני פרוות־הכבש הונו לארץ, החליטו למכור אותה בעזרת בחורה עירומה וסכסכת שתשכב על הפרווה ותעורר תשומת־לב, לא רק אל עצמה כי אם גם, ובעיקר, אל הפרווה. וכך התגלתה דוגמנית חדשה עם כל הכישורים הדרושים, בדמותה של שוש כן־זהב, שהיא לא רק בן של זהב כי אם זהב אמיתי לגמרי, ואת זה מוכנים לאשר בפה מלא משה דיין, והאחים גול־דה, ואפילו הצלם צביקה שטיינברג, שגילה אותה.

ומעשה שהיה — כך היה. צביקה הוא חתיך לא־קטן לכל הדיעות, בחור לעניין שלמד את אמנות הצילום בגרמניה, נכנס לו באחד הימים למיסעדה, ובתוקף היותו צלם המחפש באופן קבוע דוגמניות חד־שות, הבחין מייד בצעירה האכסוטית ש־ישבה לתומה ליד אחד השולחנות. הוא ניגש אליה והציג עצמו כצלם, הצעירה היססה, כמובן. אחרי הכל, היא רגילה אומנם שמתחילים איתה, אבל אף אחד מהמתחילים הקבועים עוד לא הציג את עצמו בפניה בתור צלם.

וכך, לאחר ששוכנעה על־ידי צביקה, הסכימה לבוא לצילומי־ניסיון בסטודיו שלו, שברחוב חובבי־ציון בתל־אביב.

ניסיון או לא ניסיון — הצילומים הצ־ליחו, וצביקה הראה אותם לאחים גולדה, והם, ממש כמוהו, ראו מייד שהגוף הח־טוב של התגלית הצעירה הוא בדיוק מה שחינוגי לפרווה שלהם.

כך זכתה שוש, שעבדה עד אז כפקידה במישרד־ניסיעות בהרצליה, בעבודתה ה־ראשונה כדוגמנית.

ביום הצילומים היא הגיעה לסטודיו,

לימור שריר רה־קונטרה

את הדין, ומסתפקים בתצפית קולנית לעבר האובייקט, עם ביטויים עסיסיים בעברית מדוברת, שאין סיכוי שאפילו דובר־עברית יבין אותם. נערך שם גם איזה טוטו, אם הגברת היא שחקנית קול־נוע איטלקיה או סתם מיליונרית אמריק־אית. אבל בנושא אחד לא היה ויכוח: זאת שווה הרמה.

ואו, ברגע הקריטי הזה, מתרוממת פת־אום הגברת, ניגשת לשולחן אל־על ואי־מרת: „שלום, אני לימור שריר...“ זה שהגברת היתה לפני שנתיים מלכת־היופי של ישראל ואף נבחרה כסגנית מיס־תבל, כבר לא שיחק תפקיד. אבל העובדה שהיא מבינה עברית והאוינה להערכת המ־צב עליה, היה קצת לא נעים לחבריה. אבל לימור השתלטה על העניינים. מס־תבר כי אחרי גישוואיה, לפני חצי שנה לרופא עתיר־נכסים, שאותם חגגו במיס־עדת מקסים בפריס, היא עורכת סיור לה־כרת השטח בכל בירות אירופה. בחודש שעבר היא נסעה להשתזף במלון ריץ ב־ברצלונה, ואילו את חגיגת־הפסח האחרון בילתה ברומא, בדירתו של הומר אמיליו (אריברדי רומא) פריקולרי.

אבל שלא תהיה לכם טעות בעניין, הכי־תר, ואפילו הנישואים למיליונר, לא סוּח־רוו את ראשה של מי שהיתה התלמידה המצטיינת של תיכון עירוני א' בתל־אביב במגמה הביולוגית, ושהתחייבה בטכס־הבחירה שלה כמלכת־היופי להיות מדענית. עוד בתקופת שירותה הצבאי השתתפה לימור בבחינות הקונקורס לפקולטת ה־רפואה בשלוש אוניברסיטאות בארץ, והת־קבלה בשלושתן. השירות הצבאי וכתר ה־יופי מנעו ממנה לממש את ייעודה, אבל היא לא התכחשה לו.

עכשיו היא סטודנטית רצינית לרפואה. ואם לזה התכוונו חז"ל כשאמרו „היא־תביא לנו את הרפואה“, אז הלוואי על כולנו.

שוש בתמונה המותרת — לא בכל מחיר